

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 13/Wu/2014

Orzeczenie

W dniu ... października 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący

Członkowie

.....

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.

synowi, ur. w

nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru

Obwinionego o to, że:

uzyskawszy prawo wykonywania zawodu lekarza w dniu zatrudnił się na podstawie umowy o pracę od dnia w Narodowym Funduszu Zdrowia, na stanowisku, w pełnym wymiarze czasu pracy i wykonując w tymże podmiocie zawód lekarza złożył w dniu oświadczenie o zaprzestaniu wykonywania zawodu lekarza oraz oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu i potwierdzenie przyjęcia skreślenia z listy członków OIL otrzymał w dniu a mimo to dalej wykonywał zawód lekarza do, kiedy to wystąpił o ponowne przyznanie prawa wykonywania zawodu, czym naruszył art. 2 ust. 3 w związku z art. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty a także art. 49 ust. 5 i 7 ustawy o izbach lekarskich,

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I nie uznał winnym zarzucanego mu czynu jw. i uniewinnił lekarza od postawionego zarzutu,

II kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....

UZASADNIENIE

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany dalej Rzecznikiem) w dniu wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wykonywania zawodu przez nie będąc członkiem OIL i nie posiadając prawa wykonywania zawodu lekarza od

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z*

Rzecznik w dniu wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lek. (zwanemu w dalszej części Obwinionym). Zarzucił mu, że uzyskawszy prawo wykonywania zawodu lekarza w dniu zatrudnił się na podstawie umowy o pracę od dnia w na stanowisku w pełnym wymiarze czasu pracy i wykonując w tymże podmiocie zawód lekarza złożył w dniu oświadczenie o zaprzestaniu wykonywania zawodu lekarza oraz oświadczenie o zrzeczeniu prawa wykonywania zawodu, potwierdzenie przyjęcia skreślenia z listy członków OIL otrzymał w dniu, a mimo to dalej wykonywał zawód lekarza do dnia, kiedy to wystąpił o ponowne przyznanie prawa wykonywania zawodu, czym naruszył art. 2 ust. 3 w związku z art. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza denty, a także art. 49 ust. 5 i 7 ustawy o izbach lekarskich.

Następnie Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku w dniu skierował do tut. Sądu wniosek o ukaranie lek.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów z*
wniosek o ukaranie z

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lekarz od dnia wykonywał pracę na rzecz na stanowisku w Do jego obowiązków służbowych należało m.in.

dowód: *umowa o pracę z wraz ze szczegółowym zakresem obowiązków służbowych, umowa o pracę z, zaświadczenie NFZ z, wyjaśnienia Obwinionego*

Obwiniony w dniu złożył w Okręgowej Izbie Lekarskiej w Gdańsku oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu lekarza na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oznaczonego numerem i skreślenie go z listy członków Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku.

dowód: *oświadczenie Obwinionego z*

Zarządzeniem Przewodniczącego Okręgowej Rady Lekarskiej w Gdańsku numer z dnia dokonano skreślenia lekarza z listy członków Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku z powodu zrzeczenia się przez niego prawa wykonywania zawodu.

dowód: *Zarządzenie Przewodniczącego ORL w Gdańsku numer*

Na skutek wniosku Obwinionego uchwałą Prezydium Okręgowej Rady Lekarskiej w Gdańsku numer z dnia przyznano Obwinionemu (na skutek jego wniosku) prawo wykonywania zawodu lekarza na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

dowód: uchwała Prezydium ORL w Gdańsku numer z

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie uznał, że nie można w niniejszej sprawie wydać wyroku skazującego wobec Obwinionego lekarza W ocenie Sądu znaczne wątpliwości budziło to, czy Obwiniony naruszył w sposób świadomy i zawiniony przywołane we wniosku o ukaranie przepisy w zakresie wykonywania czynności lekarza bez posiadania w okresie - prawa wykonywania zawodu lekarza.

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd w głównej mierze oparł się na dokumentacji pochodzącej z rejestrów publicznych, tj. z Rejestru Lekarzy prowadzonego przez Okręgową Radę Lekarską w Gdańsku (odpisy uchwały i zarządzeń, oświadczenia Obwinionego) oraz dokumentacji pozyskanej od samego Obwinionego (umowy o pracę, zakres obowiązków) i Prawdziwość ww. dokumentacji nie budziła w toku postępowania żadnych wątpliwości co do wiarygodności i zupełności. Materiały te zostały bowiem sporządzone przez uprawnione do tego osoby, zaś żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ww. materiałów w toku niniejszego postępowania. Z tych względów należało tej dokumentacji dać wiarę w całości.

Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom składanym w tej sprawie przez Obwinionego co do zakresu i czasu pracy na rzecz oraz składanych przez niego oświadczeń i wniosków przed OIL w Gdańsku. Jego wyjaśnienia były spójne i logiczne, nadto korelowały z ww. dokumentami. Z tych względów Sąd dał im wiarę co przede wszystkim co do okoliczności faktycznych.

W pierwszej kolejności wyjaśnić trzeba, że w sprawie faktycznie zachodziły wątpliwości natury prawnej tj. co do oceny prawnej, czy praca Obwinionego w

charakterze stanowiła wykonywanie zawodu lekarza w rozumieniu ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty (czy też nie), jak również, czy dla wykonywania tej pracy przez Obwinionego konieczne było legitymowanie się przez niego prawem wykonywania zawodu lekarza, czy jedynie tytułem zawodowym lekarza.

W ocenie Sądu wbrew zgłaszanym przez Obwinionego zarzutom w toku postępowania nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych to, że zatrudnienie w podmiotach zobowiązanych do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w ramach którego wykonuje się czynności związane z przygotowaniem, organizowaniem lub nadzorem nad udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej stanowi wykonywanie zawodu lekarza. Tej treści norma art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty obowiązuje od dnia 29 września 2007r. *(na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw ogłoszonej w dniu 14 września 2007r.; brzmienie tego przepisu zostało następnie zmienione od dnia 01 lipca 2011r. na podstawie art. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty).*

W świetle powyższego w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych to, że przepis powyższy obowiązywał już w dniu, kiedy to Obwiniony podjął pracę na rzecz na stanowisku Nie budzi również wątpliwości, że do momentu zrzeczenia się przez Obwinionego prawa wykonywania zawodu lekarza i skreślenia z listy członków w dniu Obwiniony w sposób zgodny z przepisami wykonywał zawód lekarza pracując na rzecz NFZ.

Sąd nie ma także żadnych wątpliwości co do tego, że czynności wykonywane w ramach pracy na rzecz przez Obwinionego spełniają definicję ustawową

ww. przepisu (zatrudnienie w podmiotach zobowiązanych do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w ramach którego wykonuje się czynności związane z przygotowaniem, organizowaniem lub nadzorem nad udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej stanowi wykonywanie zawodu lekarza). Skoro ten przepis znajduje się w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentysty to nie można skutecznie twierdzić, że lekarz może wykonywać swój zawód nie posiadając prawa wykonywania zawodu lekarza. Sąd nie podziela argumentacji Obwinionego, że takie rozumienie ww. przepisu oznaczałoby niemożność np. kierowania podmiotem leczniczym przez osobę nie będącą lekarzem. Przepisy innej ustawy (tj. ustawy o działalności leczniczej) nie ograniczają bowiem kręgu osób, które mogą być kierownikami podmiotu leczniczego jedynie do lekarzy. Po drugie zaś, przepis ten do ww. ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty wprowadzono właśnie po to, aby lekarze, którzy pracują przez dłuższy czas wyłącznie na rzecz czy też wyłącznie kierują podmiotem leczniczym - nie udzielając żadnych świadczeń zdrowotnych - nie narażali się na konieczność odbycia przeszkolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 3 ww. ustawy po upływie ponad 5-lat od dnia kiedy po raz ostatni świadczeń zdrowotnych udzielali. We wszystkich ww. przypadkach należy jednak mieć na myśli lekarzy, którzy posiadają prawo wykonywania zawodu. Powyższe nie oznacza jednak dowolności polegającej na wykonywaniu zawodu lekarza bez posiadania prawa wykonywania zawodu lekarza.

Sąd miał na względzie to, że przywołany przepis art. 2 ust. 3 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty może zostać uznany za nieprecyzyjny, w szczególności w kontekście przepisów regulujących wymogi wobec kontrolujących dokumentację medyczną na podstawie przepisu art. 64 ust. 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zgodnie z jego treścią

kontrolę dokumentacji medycznej, jakości i zasadności udzielanych świadczeń zdrowotnych przeprowadzają upoważnieni pracownicy podmiotu zobowiązanego do finansowania świadczeń ze środków publicznych, posiadający wykształcenie medyczne odpowiadające zakresowi prowadzonej kontroli. W ocenie Sądu kontrolę dokumentacji lekarskiej czy też ordynacji lekarskiej (jak to miało miejsce w sytuacji Obwinionego) powinien przeprowadzać wyłącznie lekarz zatrudniony w to taki, który posiada niczym nieograniczone prawo wykonywania zawodu.

Inne literalne jedynie rozumienie tego przepisu doprowadziłoby do nieprawidłowości np. poprzez zatrudnienie przez w charakterze osoby absolwenta uczelni medycznej, który nigdy nie otrzymał prawa wykonywania zawodu lekarza i nigdy nikogo nie leczył, a posiada tytuł lekarza (czyli odpowiednie wykształcenie medyczne). Inna jeszcze interpretacja mogłaby doprowadzić do sytuacji przeprowadzania kontroli lekarzy przez lekarza, który ma wprowadzić prawo wykonywania zawodu ale jest ono zawieszona np. na skutek prawomocnego orzeczenia Sądu Lekarskiego lub na skutek uchwały Okręgowej Rady Lekarskiej wobec stwierdzenia niezdolności zdrowotnej do wykonywania zawodu lekarza. Wszystkie te przykłady - łącznie z wykonywaniem zawodu przez Obwinionego bez prawa wykonywania zawodu lekarza - pozostawałyby w sprzeczności z racjonalnym i celowościowym rozumieniem tego przepisu.

Zaznaczyć w tym miejscu od razu trzeba, że nie ma żadnego znaczenia dla oceny zachowania Obwinionego okoliczność udzielenia mu informacji, że zrzeczenie się prawa wykonywania zawodu i skreślenie z listy członków samorządu lekarskiego oznacza brak obowiązku uiszczania składek na rzecz izby lekarskiej. W niniejszej sprawie Sąd nie badał bowiem kwestii obowiązku opłacania składek.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje także podnoszona przez Obwinionego argumentacja, że wskazywano mu w Izbie Lekarskiej na konieczność złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu lekarza. Po pierwsze zauważyć należy, że wybór i decyzja zawsze należy do lekarza, czy chce posiadać takie prawo na terenie RP, aby mieć możliwość wykonywać zawód lekarza

w formach przewidzianych przez prawo, czy też takiego prawa chce się zrzec. Każdy lekarz, który zrzeka się prawa wykonywania zawodu powinien czynić to ze świadomością, że nie może wykonywać tego zawodu w żadnej z form. Po drugie, przypomnieć należy motywację Obwinionego, który chciał zdjąć z siebie ten właśnie obowiązek finansowy. Obwiniony na rozprawie głównej przyznał zresztą, że jego decyzja o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu była motywowana kwestiami finansowymi, gdyż „uważał, że kwota około 500 zł była zbyt duża w sytuacji niewykonywania zawodu i niepotrzebnie obciążałaby budżet domowy”. Powyższe nie oznacza jednak, że Obwiniony został wprowadzony w błąd - decyzję o zrzeczeniu się prawa wykonywania zawodu lekarza podjął w celu uniknięcia obowiązku płacenia składek i uczynił to samodzielnie i świadomie.

Wydając wyrok w sprawie Sąd - poza ustaleniem faktów - dokonuje także każdorazowo oceny zawinienia. W przypadku ustalenia braku winy po stronie lekarza nie dochodzi do popełnienia przewinienia zawodowego. Takie zaś ustalenie musi prowadzić do wydania przez Sąd wyroku uniewinniającego. W ocenie Sądu za usprawiedliwione należy przyjąć twierdzenie Obwinionego, że był przekonany, że dla wykonywania pracy wystarczające jest jedynie legitymowanie „odpowiednim wykształceniem medycznym”, a nie posiadanie prawa wykonywania zawodu lekarza. Brak jest w sprawie dowodu na to, aby lekarz miał świadomość konieczności zachowania prawa wykonywania zawodu lekarza podczas kontrolowania innych lekarzy w ramach pracy dla Z tych względów Sąd uznał, że Obwinionemu nie może przypisać winy w jego działaniu w zakresie naruszenia art. 2 ust 3 w zw. z art. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

Ponadto Sąd wskazuje wyraźnie w tym miejscu, że w toku postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej do zasad prawnie zdefiniowanych zasada in dubio pro reo, która nakazuje nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzygnąć na korzyść Obwinionego. Zasada ta zmusza oskarżyciela (Rzecznika) do poszukiwania i przedstawiania dowodów. W sprawie nie został przedstawiony żaden dowód,

który jednoznacznie usunąłby wątpliwość co do stanu świadomości Obwinionego, że postępuje niezgodnie z przepisami.

. Sąd zważył także, że nie można było uznać zachowania Obwinionego jako naruszającego przepis art. 49 ust. 5 i 7 ustawy o izbach lekarskich. Obwiniony nie mógł naruszyć przepisu art. 49 ust. 5 ww. ustawy, gdyż przepis ten stanowi o tym, co zawiera rejestr lekarzy. Jest to zatem norma kierowana do organu prowadzącego taki rejestr uprawniająca do zbierania określonych danych i jednocześnie nakazująca umieszczanie ich w rejestrze, nie zaś do konkretnego lekarza. Nie może być mowy także o naruszeniu art. 49 ust. 7 ww. ustawy, który nakazuje lekarzowi zgłaszanie w terminie 30 dni zmiany części danych umieszczonych w rejestrze lekarzy. W okresie kiedy Obwiniony nie był członkiem samorządu taki obowiązek na nim nie ciążył.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd postanowił uniewinnić Obwinionego od stawianych mu zarzutów, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....